

Telegraful Român.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției »Telegraful Român«, str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de trei ori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Știri din Galiția.

Sibiu, 9 Septembrie n.

Armata noastră dela aripa stângă, comandată de generalul *Dankl*, luptă cu vehemență în fața orașului Lublin, în contra dușmanului aflător în poziții bune; iar la aripa dreaptă, trupele noastre au evacuat orașul Lemberg din Galiția, luând altă poziție, mai avantajoasă pentru lupta grea care va urma.

Acestea sunt știrile pozitive, pe cari le-am primit la începutul săptămânei acesteia de pe câmpul de războiu din Galiția.

Orașul Lemberg a fost evacuat încă Joi, în 3 Septembrie n. din motive curat strategice și mai ales pentru a cruța orașul de bombardare, iar populația orașului de acte de răsunare, sevărșite din partea soldaților rusești. Rușii și-au făcut apoi intrarea în Lemberg, sub conducerea generalului *Rusky*.

Aceasta retragere a trupelor noastre din Lemberg nu are nici o importanță mai mare, după cum se asigură din partea celor competenți, pentru că orașul Lemberg nu e fortăreață, cu întărituri, ci un oraș deschis. Trupele noastre, de altă parte, nu l-au abandonat constrânse de dușman, ci s'au retras din el de bună voie și fără luptă, numai pentru a-și asigura niște poziții cu mult mai bune.

În raportul telegrafic, censurat din parte militară, pe care l-au trimis corespondenții de pe câmpul de războiu ziarelor mari, se spun cu privire la evacuare următoarele:

«Lembergul nu ni s'a luat, ci noi l'am evacuat, după cum la timpul seu au evacuat și Nemții orașul *Insterburg*, dovedindu-se imediat după aceea, că evacuarea orașului *Insterburg* a fost necesară, pentru a se raporta cu armata germană retrasă în poziții mai bune victoria strălucită dela lacurile mazuariene, unde Germanii au nimicit cinci corpuri de armată rusești. Tot astfel putem să așteptăm și de pe teatrul războiului din ostul Galiției sosirea apropiată de vești despre învingerile noastre. Evacuarea Lembergului nu are pentru noi dezavantajii, pe când susținerea acestui oraș ar fi avut de urmare incunjurarea noastră. Astfel însă în noile poziții, puterile noastre armate vor putea da lupta cu dușmanul cu un efect deosebit, și este speranță, că Rușii nu se vor putea menține timp mai lung în Galiția».

În urma acestei retrageri a trupelor noastre, câteva zile a fost pausă, nu s'a dat nici o luptă între ele și trupele rusești, ci timpul s'a folosit pentru transportul de muniții și de alimente pentru armată. S'au întâmplat însă ciocniri mici și neînsemnate, între avangarde și trupele de recunoaștere.

O altă știre primită din Galiția este, că pe teritoriul polon din Rusia, cucerit de trupele noastre, s'a introdus administrație austriacă. Dela Cracovia până la Kielce, circulă regulat automobilele noastre. Liniile ferate au

fost reconstruite, iar scrisorile sunt provăzute cu mărci postale austriace.

Situația pe câmpul de războiu dela granițele rusești ni se prezintă deci pentru ziua de astăzi astfel: Dintre armatele noastre, cari operează acolo, una, comandată de generalul *Dankl*, a ajuns până la Lublin, pe teritor rusec, raportând mai multe învingeri, la cari să va adăoga în curând și căderea Lublinului în mâinile noastre. A doua armată, comandată de generalul *Auffenberg*, care se află la centrul liniei lungi de bătae, a spart frontul dușmanului și a săcerat asupra lui o învingere cu mult mai mare decum se credea la început, căci i-a pricinuit pierderi colosale. A treia armată, care se află la aripa dreaptă a liniei noastre de bătae, adevărat, că nu a putut secera până acuma vre-o învingere mai mare asupra dușmanului, dar nu a fost învinsă încă nici ea din partea dușmanului. Favorul e deci pe partea noastră, oricum am lua lucrurile. Faptul acesta, care nu poate fi răsturnat cu invenții și cu minciuni, ajunge, pentru că toți cetățenii patriei noastre să privească cu cea mai mare încredere și cu deplină speranță la desvoltarea ulterioară a evenimentelor pe câmpul de războiu, care nu poate să fie decât numai favorabilă nouă. Credem că nu greșim când afirmăm, că nu poate să fie departe ora, în care ni-se vor comunica și dela aripa dreaptă a trupelor noastre, știri cari ne vor umplea inimele de bucurie și de mândrie.

Invingere asupra Sârbilor.

În urma bombardării neîntrerupte, făcută cu succes din partea artileriei noastre, toate întăriturile Belgradului, capitala Sârbiei, sunt pretăcute în ruine. N'au ramas din ele, decât numai grămezi mari de pietri și cărămizi. Cu toate acestea se continuă cu bombardarea Belgradului din când în când, pentru a împedea pe dușman să-și facă întărituri noue. O divizie a armatei sârbești apoi a trecut râul Sava la Mitrovița, pentru a ataca trupele noastre. Din partea acestora i s'a făcut însă primirea cuvenită. În lupta decursă cu multă vehemență divizia sârbească a fost nimicită de tot. Cei ce au putut scăpa cu viața dintre soldații sârbi, au fost făcuți prizonieri. Peste 5000 de Sârbi au ajuns în captivitate.

Apărarea Parisului.

Francezii își concentrează toate forțele disponibile în apropierea Parisului, unde fac pregătiri pentru o luptă mare cu Germanii. Ea se va deslăntui probabil între Dijon și Nevers. Generalisimul *Joffre*, care a rămas, cum se vede, în postul avut, a adresat un ordin armatei franceze, îndrumându-o să observe o tactică nouă, pentru a împedea pierderile enorme pe cari le-a avut până acuma,

infanteria să nu mai înainteze în masse compacte, ci totdeauna resfirată și acoperită de focul artileriei. Parisul e de altcum gol de tot. Numai gările sunt pline de oamenii cari îl părăsesc. S'au făcut toate pregătirile, ca Parisul să poată fi apărat cu succes, — până «vor da Rușii lovitura de moarte Germaniei». Cu speranța aceasta mângăie adecă presa franceză pe puținii, cari se mai află între zidurile frumosului Paris.

Atitudinea României.

În zilele din urmă s'au ținut mai multe întruniri publice, în București și în orașele din provincie, în cari s'a arătat simpatie față de Franca. Presa română admoniază însă populațiunea țării românești, să-și păstreze calmitatea și demnitatea, și să se conformeze politicii de neutralitate, impusă țării de împrejurările date. În acest înțeles a dat un comunicat și comitetul central al ligei culturale din București, aducând următoarele la cunoștința publicului: «Spre lămurirea membrilor »Ligei pentru unitatea culturală a Românilor« în privința evenimentelor la ordinea zilei, comitetul central al Ligei, întrunit în ședință, împreună cu comitetul secției București, decide să publice următoarele: Liga culturală nu are nimic de opus părerii consiliului de coroană, privitoare la necesitatea expectativei armate. Dintre motivele aderării Ligei la expectativa armată, pentru ea mai puternică este credința, că areopagul cărmuitorilor statului român nu a putut lua nici o hotărâre fără să fi cugetat și la năzuințele permanente ale neamului românesc. Liga nu se îndoiește, că dacă expectativa se va sfârși prin trecerea la acțiune, — acțiunea va fi determinată în mod precumpănitor de năzuințele permanente ale neamului».

Contele Tisza și Românii.

În legătură cu telegrama contelui *Tisza*, ministrul-president al țării, trimisă ambasadorului nostru la București, contelui *Otocar Czernin*, și publicată în ziarul nostru (Nr. 86), primim din Budapesta informațiunea, că domnul ministru-president a făcut în clubul partidului guvernamental, în cerc mai restrâns, o declarațiune foarte însemnată, referitoare la rezultatul tratativelor purtate cu conducătorii și reprezentanții poporului român din patrie. Domnul ministru-president a declarat, că tratativele n'au dus la rezultatul dorit mai ales din cauza, că opiniunea publică maghiară, cu deosebire cea din Transilvania, fiind cu mare neîncredere față de conducerea politică a Românilor, a îngreunat foarte mult realizarea dorințelor și intențiunilor nobile ale Esclenției Sale, domnului ministru-president, conte *Tisza*. Acum însă, convingându-se toți despre loialitatea și patriotismsul splendid al poporului român din patrie, dovedit cu prisosință în zilele cele mai grele și mai critice, neîncrederea a dispărut și nimic nu va mai sta în cale,

ca guvernul ungar să-și realizeze neîmpedecat intențiunile salutare față de poporul român din statul ungar. Declarațiunea aceasta a domnului prim-ministru a fost aprobată și aplaudată, — după cum ni se scrie, — de toți ceice se află în jurul Esclenției Sale.

Trei principii morți!..

Moartea nu-și alege victimele, nici în vreme de pace, când mor împărății și mor săracii, și nu și le alege nici în vreme de războiu. Mor pe câmpul de onoare soldații de rând, și mor și comandanții lor, chiar și cei ce aparțin caselor domnitoare. În luptele purtate de trupele germane în contra armatei franceze, belgiene și engleze, și-au aflat până acuma moartea eroică pe câmpul de războiu *trei principii germani*: principele *Ernest* de Lippe, care a murit în 28 August, apoi principele *Frideric Wilhelm* de Lippe, mort pe la începutul războiului, când a căzut pe câmpul de războiu și principele *Frideric de Sachsen-Meiningen*. Trei principii germani au căzut deci pe câmpul de onoare, alături cu mulțimea cea mare a soldaților de rând din armata germană, infiltrând chiar și prin moartea lor eroică însuflețire și încredere în inimele Germanilor, de pe câmpul de luptă și de-acasă, și făcându-i pe toți se înțeleagă, că dacă în vreme de pace principii trăesc altcum decât oamenii de rând, în vreme de războiu, când patria e în primejdie și patria trebuie se fie apărată, mor și ei tot așa, ca și ultimul soldat de sub conducerea lor. Căci moartea nu alege, nici în vreme de pace, cu atât mai puțin în vreme de războiu!..

Prima legiune polonă.

În Cracovia au pus jurământul pe steagul lor național soldații voluntari din prima legiune polonă, înființată în scopul de a da mână de ajutor trupelor noastre austro-ungare, ca să poarte cu succes războiul în contra Rusiei. S'a celebrat întâi un solemn serviciu divin în catedrala din Cracovia, la care au participat toate căpeteniile oficiilor publice din acel oraș, apoi legionarii au eșit afară la câmp, unde se întrunise un public foarte numeros, care a primit cu sgomotoase aclamări legiunea polonă. Pe drum damele aruncau flori asupra legionarilor. Legiunea e de mărimea unei brigade, împărțită în batalioane. Limba de comandă e cea polonă. Preotul *Zitkiewicz* a stropit steagul cu apă sfințită și a rostit o vorbire însuflețită, îndemnând legionarii la credință față de steag, la iubire de patrie și la alipire la casa domnitoare de Habsburg. A vorbit apoi presidentul consiliului național polon, *Dr. Leo*, provocând pe legionari se sdrobească lanțurile sclăviei rusești și se resbune pe conaționali lor, espulsați în Siberia. Comandantul legiunii, generalul *Baczinsky*, respunzând a făcut promisiune solemnă, că legiunea va fi la înălțimea chemării ei, nu va

politiza, ci va lovi, în dreapta și în stânga, și va nimici tot ce e rusesc. Un căpitan a cetit apoi formula jurământului și festivitatea a fost terminată cu aceasta. Legionarii au aclamat cu frenezie, cu publicul împreună, pe Maiestatea Sa, Monarhul nostru, și strigau neîntrerupt: «trăiască Polonia eliberată.» Legionarii au defilat foarte frumos în fața comandantului lor.

Neutralitatea Dunării.

Au scris ziarele, cu drept, ori fără drept, nu știm, pentru că nu ne este dată posibilitatea de a controla și a stabili adevărul, cumcă Rusia ar fi trimis și ar mai trimite miliție și muniție pe seama Sârbilor, și anume, pe Dunăre, cu vapoare, cari vin descărcate la Negotin, pe malul sârbesc al Dunării. Dacă s'a întâmplat, ori se întâmplă lucrul acesta, atunci e vătămată din partea Rusiei neutralitatea Dunării, decretată din partea statelor interesate. Apărarea neutralității Dunării ar aparține apoi României, tot în urma hotărârii statelor interesate, dar România, împiedecând în starea actuală a lucrurilor cu forță armată trecerea prin apele Dunării a vapoarelor rusești cu miliție și muniție, destinată Sârbilor, și-ar vătăma prin aceasta propria ei neutralitate, pe care a acceptat-o în actualul războiu european. România ar putea să se opună numai pe temeiul unui *mandat special*, primit în aceasta privință dela puterile mari europene; și se pare, că tocmai în scopul acesta s'a întrunit în zilele trecute *comisiunea dunăreană*, și a decretat, că dela Galați până la Sulina *Dunărea se fie neutrală*, încredințându-se România cu apărarea neutralității ei, dacă vor consimți puterile mari europene. Germania și Austro-Ungaria și-au dat imediat consentimentul, iar răspunsul celorlalte puteri încă n'a sosit.

Revoluție în Finlanda.

Din Stockholm vine știrea, că în Finlanda, provincie aparținătoare Rusiei, a izbucnit revoluția. Revoluționarii au adus în țară foarte multe arme din străinătate și le-au împărțit între locuitorii țării, capabili de a le purta și a le manua. În fruntea revoluționarilor e un comitet mai mare, care îndeamnă poporul la eluțarea drepturilor sale răpitate cu arma. Comitetul revoluționar și poporațiunea țării, care înclină spre revoluțiune, are o poziție foarte ușoară, fiindcă cea mai mare parte a trupelor rusești, cari se aflau mai înainte în Finlanda, sunt duse pe câmpul de războiu. Ultimele știri ne spun, că între revoluționari și trupele

remase în țară s'au și început ciocnirile. Poporațiunea a ridicat baricade pretutindena și pușcă din ferestre și din podurile caselor asupra trupelor regulate rusești, între cari se aruncă din când în când și câte o bombă. Armele revoluționarilor sunt bune, moderne, iar manuarea lor ireproșabilă.

Neutralitatea Bulgariei.

Puterile din tripla înțelegere au adresat notă diplomatică guvernului bulgar, cerându-i espicări, cum de a permis, ca șasesute de marinari germani, îmbrăcați în haine civile, se treacă prin Bulgaria în Turcia? Guvernul bulgar a răspuns cu multă energie, că prin Bulgaria poate se treacă ori și cine, dacă are pașaport în regulă. Nemții cu pricina aveau pașapoarte, prin urmare nu au putut fi opriți în călătoria lor. Că unde s'au dus, și în ce scop, — treaba lor. Chestia e de natură internă, și în ea nu are dreptul nici o putere să se amestece. Nota diplomatică a fost înaintată guvernului bulgar de către toate puterile din tripla înțelegere la insistența ambasadorului rusesc din Sofia, care acum e atacat cu multă vehemență din partea presei bulgare. Ziarul «Cambana» îi spune, că dacă va continua cu activitatea sa de până acuma, presa cinstită bulgară nu va mai avea nici o considerare față de el, ci i va desvăli toate machinațiunile și toate legăturile sale cu cercurile neresponsabile din Bulgaria și cu revoluționarii. Bulgaria n'a făcut nimica prin ce și-ar fi vătămat neutralitatea, și nu are intențiunea de a abandona neutralitatea, cu atât mai puțin însă de a sări întru ajutorul Sârbilor, — cum ar dori Rusia!

Eri contra, azi pentru!

— Broșura unui ministru francez. —

Deputatul socialist din camera franceză, domnul *Marcel Sembat*, om cu multă erudițiune și cu vederi sănătoase, face acum parte din guvernul național francez. A intrat în guvern, încă cu un coleg al seu, cu aprobarea comitetului de conducere al partidului socialist francez, pentru că patria e în primejdie, și în momente grele se cere colaborarea tuturor, ca patria se poată fi salvată. Prin intrarea sa în cabinet domnul *Sembat* a adus însă o mare jertfă convingerilor sale, pentru că el a fost în contra intrării Franciei în vreun războiu cu Germania. În eara trecută încă a scris și tipărit o broșură în chestia aceasta, espunându-și în ea pe larg și în mod convingător

părerile. Atunci cartea nu a prea fost băgată în seamă, astăzi însă ea are o însemnătate foarte mare. În ea autorul prevede desastrul Franciei într'un eventual războiu cu Germania și îl atribuie inferiorității celor dela conducere, cu presidentul *Poincaré* în frunte, cari numai din vanitate vor fi în stare se facă pașul greșit și să intre în războiu cu Nemții.

În broșura aceasta autorul ei se întreabă întâi la un loc: «Vom începe noi de nou după Sedan? Vom lupta noi, cei înarmați cu fraze și cu iacobinism, în contra unui dușman, eserciat în mod metodic, comandat după regulile științei, în contra dușmanului, care își știe stabili ora și planul? Suntem noi condamnați se mergem la bătaie sub un *Poincaré*, sub un *Berthou*, sub un *Clemenceau*, cari și în vreme de pace sunt conducători mediocri, iar ca purtători de războiu vor face se mirosăm înfrângerea dela o mie de pași?»..

Stările de lucruri din Franca autorul le critică apoi într'un capitol special, scriind despre ele următoarele: «Statul nu e în stare se fabrice chibrite cari ard, se cumpere tabac bun, se facă se circuleze un tren cum se cade, iar în fața aceluiaș stat, pe care l batjocoriți toți când face pe industriașul, se cădem în genunchi când îmbracă uniforma? Statul nu e în stare se organizeze calea ferată de vest și noi se avem încredere în el că va putea face o întreagă mobilizare?» Autorul însă apoi, că ce se cere la o mobilizare, din momentul în care prin depeșe, cu apeluri individuale și prin afișe lipite pe pereți sunt chemate la cazarme milioane mai multe de oameni, până la îngrijirea de toate mijloacele de alimentare, necesare la o oră fixă, pentruca oamenii se poată mânca la timp. «Și statul — continuă el, — care nu poate să conducă o fabrică, vrea să le facă toate acestea fără greșală?» Spune autorul, că un căpitan dintr'o mică garnizoană i-a comunicat, că pentru cazul de războiu toți soldații sei au uniformă nouă. Pantalonii au fost luați însă în primire probabil de unul, care n'a văzut cal în viața sa. Materia e dură și groasă, și căpitanul spunea: «Pentru Dumnezeu, ce se va alege de soldații mei, dacă în acești pantaloni vor trebui se stee călare pe cai vre-o patru zile?!»

«În Germania, — continuă *Sembat*, — e votată fiecare marcă în conștiința sigură, că se primește pentru ea marfă sau muncă de o marcă. La noi se perd pe drum 75 centime din fiecare franc votat, și dacă 15 centime din franc sunt bine întrebuințate,

trebuie se fiu foarte fericit. Istoria Franciei de astăzi, dacă e se fie scrisă cu onestitate, ar fi istoria unei mulțimi de hoții sevârșite de persoane singurate, la fel cu exploatarea unui oraș cucerit. O națiune întregă e jefuită de financiari iscusiți»...

Păreră autorului, este că războiul reclamă o dezvoltare mai mare de energie și de înțelepciune decât pacea. Iar republica s'a dovedit deocamdată de incapabilă de a face o administrație bună în vreme de pace, cum poate se fie ea capabilă de lucruri mari în vreme de războiu? Autorul continuă: «După păreră mea sistemul actual de alianțe pregătește războiul, nu pacea. Francezii iau în nume de rău Germanilor succesele dela anul 1870. Dar Germanul în mod rațional trebuie se aibă conștiința, că abea dela anul acela există! De atunci numără și el în lume și de atunci e sigur. Și Germanul a devenit mai avut și mai mare sub amenințarea plumburie a agresiunii nenumăratelor popoare sălbatică, brutale, barbare, cari voiau să i calce plaiurile și să-i nimicească civilizațiunea. Germanul e mărginaș cu țări sălbatică. E vecin cu barbarismul asiatic, cu cazacii și cu hunii. Lucrul acesta nu l înțeleg Francezii, dacă nu își dau silințe să-l înțeleagă. Nu înțeleg deci, ce impresie face o alianță franco-rusă asupra spiritului german.

Tripla înțelegere e pentru Germani alianța celor două popoare civilizate cu barbaria. Într'un eventual războiu apoi Germania ar reprezenta civilizația, și istoria își va rosti judecata în favorul Germaniei. Pe vremea războiului balcanic am răs, când a fost vorba de posibilitatea exportului de porci sârbești, considerând de o prostie, că va trebui cândva să intrăm în războiu, pentruca să deschidem marea adriatică pe seama porcilor din Sârbia. Oare să nu ne împingă cumva Rusia mai târziu, ca totuși să ne luptăm pentru porcii din Sârbia?» (Cât de bine să potrivește vorba! Red.)

... «Franca plânge de patruzeci și patru de ani după Alsația și Lorena. Este ceva mai iritant, decât acest șarlatanism al durerii, care nu e alta decât calculație? Fără pedeapsă însă nu poate fi supus un popor întreg, în curs de jumătate de secol, în fiecare dimineață, descrierii unei dureri făcute după melodia: «Nu pot ținea Alsația și Lorena!» Trebuie să se nască reacțiunea. În curs de douăzeci de ani ar fi eșit cu bucurie frunțașii din Paris și din celelalte orașe mari în războiul pentru revanșă; dar astăzi? Cu bucurie sigur că nime!»

FOIȘOARĂ.

Literatură pentru tinerime.

(Fine).

După păreră mea această istorioară nu e de dat în mâna copiilor. Nu e vorbă, își are și părțile bune, dar mai ales rele, expresiuni de cari trebuie să ferim pe elevi și cari trebuiesc stărpite, ca la p. 9 expresiunea olariului: «*Mănca-te-ar împușcat cine te-a făcut*». Sau ce învățătură pot să tragă copiii din purtarea omului sărăc, care adună petri ca să lovească pe judecător «în numele tatălui» de nu li va face judecată pe plac, precum însuși ne spune.

Conținutul istoriei a doua, din acelaș volum, e următorul: Despre bărbatul ce a știut limbi multe. Un om bogat a avut mai mulți cogași la coasă. Aceșua își trec vremea fugind după un șerpe, pe care îl scapă dela moarte omul cel bogat. Drept răsplată șerpele îl învață toată limba, a păsărilor și dobitoacelor, scuiându-i de 3 ori în gură, i leagă însă de suflet să nu spună aceasta nimănui că va muri. Femeea omului bogat era cam certăreată. Mergând ei odată în câmpaude pe iapa pe care călărea nevastă-sa grăind în limba ei, și bărbatul începe să rădă. Femeea îl întreabă că de ce răde, el nu-i spune, și de aci în casă multe neînțelegeri. Femeea cearcă în tot felul să scoată dela bărbatul său de ce a răd, și el e cât pe aci să spună, de și știa ce' aș-

teaptă. Atunci cocoșul îl învață cum să-iaie pofta femeii de a-l mai întreba. Se duce în casă, ia o funie, o moaie în apă, apoi las de nu-și măsură nevasta în fel și formă, de-i trece curiositatea. Așa au apoi liniște în casă.

Ori ce carte dăm în mâna copilului are un scop ore care: sau să ne ferim de ceva sau să facem cutare faptă. Din această istorioară nu știuce ar putea învăța copiii, doar aceea să-și bată nevasta, când vor fi odată însurați și le va veni numai ceva neînțelegeri.

Poate să le pară lucru mare faptul că omul din poveste înțelegea limbile dobitoacelor, dar totuși nu cred să fie între copii unul, care s'ar învoi să învețe limbile dobitoacelor în felul cum a învățat omul din poveste, să-i scuipe șarpele în gură, cunoscut fiind șarpele de unul dintre cele mai respingătoare animale. Mai sunt apoi o mulțime de cuvinte, pe cari nici eu nu le înțeleg cu d. e. buiac, horșăiau, târoasă, luzii, dăcos, alipua, ireul, etc.

Conținutul istorioarei prime din broșura Nr. 51, intitulată «*Petrea pățitul*» e următorul: Un om s'a însurat, nevasta lui însă trăiește cu altul. Odată li găsește bărbatul petrecându-și, și femeea ca să scape de el zice: «*Petre fire ai căne îngulerat*» și căne s'a făcut. A pățit multe bietul căne. A scăpat pe copiii împăratului de mama pădurii cari li fura. Pentru aceasta împăratul îl încarcă cu daruri și el merge acasă crezând că văzându-l nevastă sa cu atâtea

daruri se va îndrepta, dar nevasta îl despoaie de scumpeturi și îl preface în porumb. Sburând el în dreapta și în s'anga, ajunge la mama pădurii. Aceasta îl învață cum se poate face ear om și cum se poate răbuna pe nevastă sa. El se face ear om, dar pe nevastă cu ibovnicul, pe cari i-a găsit tot la olaltă, li face bivoli. De atunci sunt bivoli.

Conținutul ist. a doua din aceeaș broșură, intitulată «*Cerchilă*» e următorul: Un om își scoate sieși faima că fură până și oul de sub găină și nu-l poate prinde nime. Auzind aceasta împăratul îl pune să-i fure armăsariul din grajd, pe care îl păzeau 3 servitori. *Cerchilă* îl fură. A doua oară îl pune să-i fure inelul de legodnă din degetul împărătesii. *Cerchilă* o face și aceasta, ba încă sărută pe împărăteasa. El își învață și copiii acest meșteșug și de atunci sunt hoți în lume.

Nici «*Petrea*» pățitul și nici «*Cerchilă*» numai pentru copiii nu sunt. Prima li învață să-și bată, când vor avea nevastă, că de nu «*își prinde ibovnic*». Și tot această nevastă își face bărbatul «*căne îngulerat*», — nu e instructivă nici pentru băieți, nici fetițe.

A doua li învață să fure. Unii și așa cam sufer de păcat, — acesta trebuie combătut pe toate căile și cu toate mijloacele și nu desvoltat prin lectură.

Conținutul broșurei Nr. 52, intitulată *Alipot*, este: Doi copii se prind frați de cruce. Unul e de împărat, celalalt de om sărac. Când ajung fiișorii de însurat, cel de

impărat cu ajutorul lui *Alipot* ia de soție pe fata împăratului *smeesc*. Însă împăratul *smeesc* vine cu *smeoaica* și-și duce fata cu ginere cu tot. Cu ajutorul lui *Alipot* feciorul de împărat scapă. Pe *smeu* și *smeoaică* li omcăre și se întorc acasă.

Deși are literatura noastră populară și alte povești frumoase și mai instructive ca aceasta, totuși o află destul de acomodată pentru băieții din cursurile de repetiție.

Conținutul broșurei Nr. 53 e următorul. Moșul de flori: Un împărat avea un lac de lapte. Aici venea moșul de flori și bea lapte. Împăratul cearcă în tot felul să-l prindă, dar nu izbutește. În fine unui om sărac tot i succede și l prinde, ear împăratul îl închie în o casă care are numai o ușă de fer și o fereastră mică, pe unde li dau de mâncare, și dă poruncă aspră că cine va slobozi pe moșul de flori, va fi omorât. Copilul împăratului îl sloboade și de aceea trebuie să plece în lume. Ajunge la alt împărat ca servitor și cu ajutorul moșului de flori face 3 minuni. La acest împărat se adună toți craii din lume, între aceștia e și tatăl feciorului. Acesta se descopere cine e și se duce cu tatăl său acasă.

Dintre toate 4 aceasta mi-a convenit mai mult, atât ca limbă, cât și ca conținut, de aceea cred că poate fi folosită cu succes ca lectură frumoasă la copiii de ambe secse dela 9—12 ani atât dela oraș, cât și dela sat.

Sighișoara.

A. Stoicovici,
învățător.

Deputatul socialist, acum ministrul Sembat, spune, cum într-o adunare mare de popor, ținută în Paris, Camil Pelletan a întrebat mulțimea în firul înflăcăratei sale vorbiri, dacă a uitat cumva cele întâmplate la 1870? Iar mulțimea, care consimțea aproape întru toate cu oratorul, a răspuns într'un glas: «da, da!» Mulțimea deci nu se gândește la — revanșă!

... «Dacă la 1870 învingea Franța, probabil că lua malul stâng al Rinului. Au dreptate deci Germanii când spun: «Ați pierdut partida. Dacă ați fi câștigat-o, ați fi voi în poziția noastră. De ce nu vă liniștiți odată?»... Alsația de astăzi, țară plină de viață, plină de activitate și de industrie, nu are nimic comun cu viața patriotică de stradă a Parisului. În fiecare an se fac acolo mulțime de modificări materiale și prin urmare și morale. Lucrul aceasta se repetază de 42 de ani. Una din cele mai însemnate schimbări e constanta invasiune din imperiul german, și acești imigrați au făcut, ca tânguirile cari se ridică în Alsația să nu mai reclame ajutorul Franței, ci să se refere numai la afaceri interne. Alsația a încetat să mai fie o problemă internațională, ci acum e o problemă internă a Germaniei, ca oricare altă provincie germană, cu populație care nu e de tot și în întregime prusiană»...

... «Franța trebuie să aleagă. Vrea să fie prietina Germaniei, ori dușmana Germaniei? În cazul din urmă ce poate ea să câștige, și ce poate să piardă, dacă ajung lucrurile la un nou războiu germano-francez? Ca învingătoare, — dacă peste tot va fi învingătoare, — poate să pună mâna pe provinciile pierdute și poate că și pe malul stâng al Rinului; iar despăgubirea de războiu poate să o încasseze cu interese după interese. Mai mult însă nu poate avea. *Unitatea germană nu o poate nimici*, — rodul cel mai bun al războiului german din 1870. Și mai ales nu va putea să impoporeze cu Francezi provinciile reocupate, fiindcă nu sunt Francezi destui nici pentru Franța de astăzi. Dar în fața tuturor acestora trebuie să se pună nemărginitele primejdii ale unei înfrângerii franceze. *Franța poate să dispară*. Despăgubire de războiu treizeci și cinci de miliarde. Restul Lorenei. Cheltuielile campaniei. Dar asta nu e nimica. Germanul va constata în fine, că fiecare kilometru pătrat din terenul francez e cu o treime mai slab populat decât cel german, și totuși e îndoit așa de fructifer. Proximal războiu apoi nu va fi un războiu obicinuit, ci preludiul unei invasiuni, ca a Burgunzilor și a Normanzilor, o scurgere de popoare, pe cari instinctul le mână de un secol ori de un secol și jumătate dela ost spre vest. Noi nu putem popula Germania, dar Germania poate coloniza Franța».

Autorul broșurii încheie cu cuvintele: «După contemplațiunile acestea, nu pot să numesc decât *nebulnie* jocul, care se va da cu șanse egale, dar cu primejdii inegale. Și în cazul nostru, pierderea pentru Germania și pentru Franța e inegală; grozav de inegală»...

Domnul Sembat, actualul ministru francez, a fost deci contrar al războiului de revanșă; și faptul, că părăzierilor sale a aflat de necesar să le dea expresiune într-o broșură, încă în earna trecută, ne face să presupunem, că în cercuri mai intime și secrete franceze se vorbea atunci deja despre conflagrația mare europeană, deslănțită astăzi, despre focul, pe care acum și domnul Sembat, nu'l mai stânge, ci'l sutenează, ca ministru francez. Păreriile sale însă asupra războiului, sunt corecte și adevărate, și astăzi, ca atunci când le-a pus pe hârtie.

NOUTĂȚI.

Din cauza sfintei sărbători, «Tăierea Cap S. Ioan», numărul cel mai de aproape al ziarului nostru va apărea luni la ora obicinuită.

Avis. La gimnaziul inferior din Brad s'au început înscrierile și se vor continua până la 12 Septembrie n. c. *Diracțiunea.*

† **Galacteon Șagău.** Trecerea la cele eterne a mult regretatului Galacteon Șagău, asesor consistorial în Sibiu, a fost anunțată și din partea direcțiunii institutului de credit și economii Lumina, după cum urmează: Cu adâncă durere aducem la cunoștința tuturor prietenilor și cunoșcitorilor noștri, că valorosul nostru membru al direcțiunii, Galacteon Șagău, protopresbiter, asesor consistorial și mare proprietar, după lungi și grele suferințe, în etate de 71 ani, Joi la 3 Septembrie a. c. s' a dat blândul și nobilul său suflet în mâna Creatorului. Prin trecerea lui la cele eterne deplângem pe unul dintre fondatorii institutului nostru. Fie-i țărâna ușoară și memoria binecuvântată! Sibiu, în Septembrie 1914. *Diracțiunea institutului de credit și economii Lumina.*

Consiliu de ministri. Luni s'a ținut în Viena un lung consiliu comun de ministri, sub prezidenția contelui Berchtold, ministru comun de externe al monarhiei austro-ungare. Au participat toți ministrii comuni, apoi ambii ministri-presidenți, ambii ministri de finanțe și ambii ministri de comunicațiune.

Cursul de dantelerie din Săliște. Duminica trecută (6 August v.) s'a încheiat cursul de dantelerie, inițiat, la dorința d-lui Vasile Stroescu, de Comitetul central al «Asociațiunii» în comuna Săliște, și condus de d-șoara Lucreția Iosif, învățătoare calificată de pedagogii de stat din Cluj și absolventă a unui curs special de dantelerie din Praga. La acest curs, care a durat 5 săptămâni, au luat parte 30 elevi din comunele: Săliște, Tilișca, Galeș, Vale și Săcel. În timpul acesta, relativ scurt, elevii s'au deprins a lucra, pe baza desemnurilor copiate de dânsese, diferite modele frumoase de dantele, atât cu ciocanele, cât și cu acul, vedând de o parte de priceperea și hărnicia conducătoare, iară de alta de diligența și stăruința elevilor. Obiectele lucrate au fost espuse în sala de lucru din edificiul cel vechiu al școlii și au produs cea mai bună impresiune prin esactitatea și frumusețea lor. La serbarea aceasta de încheiere a cursului au luat parte: președintele «Asociațiunii» A. Barseanu cu doamna, comitetul cercual desp. Săliște, în frunte cu neobositul director Dr. N. Călfariu, d-l protopretore Petru Drăghits, d-l protopop Dr. I. an Lupaș, preotul local Dr. Al. Borcia, d-l inspector școlar Dr. Onisifor Ghibu cu doamna, d-l Dr. Caius Brediceanu din Lugos, și mai mulți frunțași dia localitate cu soții și ficele lor. Dorința tuturor este, ca aceste cursuri, cari pot da un nou isvor de venit femeilor noastre, cu deosebire harnicelor și istețelor noastre sâtence, să se continue și în viitor și să se generalizeze cât se poate de mult.

Episcopul la catedră. Dintre profesorii dela seminarul romano-catolic din Timișoara doi au trebuit să plece pe câmpul de războiu, pentru a-și împlini acolo misiunea de păstori ai credincioșilor lor. Apropiindu-se începerea anului școlar la acel seminar, episcopul Timișorii, Dr. Glattfelder, a încuștințat direcțiunea seminarului, că pe unul dintre profesorii absenți îl va suplini însuși episcopul, ținând prelegeri din dreptul bisericesc. Un gest foarte frumos.

Un premiu frumos. Scriu ziarele, că țarul Rusiei a pus un premiu de 50.000 de ruble pentru a fi decernat soldatului din armata rusă, care va intra mai întâi în Berlin. E aproape sigur, că premiul va trebui să fie pătit, și anume, soldatului rusesc, care va intra mai întâi în Berlin ca *prisonier*. Pentru că țarul n'a spus, că premiul are să fie dat numai celui ce intră ca *învingător* în Berlin; lucru de altcum cu desevarșire es h s.

Transport de răniți. Vineri și Sămbătă, în 4 și 5 Sept. n., au fost aduși la Sibiu 559 de răniți. Duminică și Luni, în 6 și 7 Sept., s'au adus alți 267 răniți și bolnavi. Intre danșii se găsește soldați de toate armele: infanteriști, tunari, husari, dragoni, honvezi etc. dela diferite regimente. Partea cea mai mare a răniților se va restaura în timp de 2—3 săptămâni. Intre cei sosiți la Sibiu se află foarte puțini grav răniți.

Nu trimiteți bani soldaților. Ministrul comun de războiu află, că la oficiile poștale se expediază numeroase scrisori cu bani la adresa soldaților plecați la războiu. Din loc competent se aduce la cunoștința publicului, că soldațimea noastră în campanie este provăzută cu toate cele trebuincioase și își primește regulat atât salariul, cât și adausul de salar. Astfel feciorii au bani de ajuns, ba mulți caută să trimită ei însiși bani la cei de acasă. De aceea părinții și rudenii să nu trimită bani la cei aflați pe câmpul de luptă.

Incoronare. Duminică în 6 Septembrie, cu obișnuita ceremonie, s'a făcut încoronarea papei, care după aceasta a dat binecuvântarea apostolică.

Lipsă de medici. Din Sărbia se vestește, că acolo se simte în cel mai mare grad lipsa de medici. La o mie dovă sute de răniți ebea să vine un singur medic.

Puterile din tripla înțelegere. Pester Lloyd scrie: Intr'o declarație, publicată în Londra și semnată de Grey, Cambon și Benckendorff, se obligă Anglia, Franța și Rusia să încheie pacea numai în comun, și nu separate una de alta.

În Durazzo. Rebelii, după plecarea principelui, au intrat în orașul Durazzo. Pe conac s'a arborat steagul turcesc. Străinii părăsesc orașul.

Pierdere. Recunosc acum și englezii, că în luptele din Belgia au pierdut zece mii de oameni.

Peste canal. Un ziar din Cristiania se ocupă cu primejdiile, ce amenință Anglia, în cazul când Germanii ajung până la țărmlul mării. Tunurile cu calibrul de 42 centimetri ar putea bate și peste canalul la Manche.

Măsură potrivită. Comisiunea forestieră a comitatului Târnava mare a permis, în considerarea stărilor de astăzi, ca transportul lemaelor tăiate din păduri să se înceapă de pe acum.

Cum a fost prins un batalion englez. Se scrie, că un batalion de soldați engiezi dela infanterie a primit ordinul, să plece imediat cu trenul, până la un loc anumit, unde va avea să se supună comandantului trupelor franceze, care îl va aștepta la gară. Batalionul cu soldații engiezi au sosit la locul anumit; dar până se sosească, Germanii au fost pus mâna pe gară și pe întreaga localitate, și în locul comandantului trupelor franceze, au primit ei pe engiezi la gară, cu afabiile cuvinte: «Poftiți, domnlor, poftiți și vă dați jos!» I-au luat în primire și i au trimis în Germania, ca prizonieri.

Și Australia. Din Berlin se anunță că Australia a promis guvernului englez să trimită pe câmpul de războiu o armată teritorială de zece mii de ostași.

Maestru de danț pedepsit. Intr'o cafe-nea din Brașov își petrecea maestrul de danț Franț Izsák în ziua de 28 Iunie. Afiând despre întâmplările dela Saraiievo, a strigat: *Să trăiască atentatorii!* Judecătoria cercuală din Brașov, la pertractarea ținută Vineri, a osândit pe numitul Izsák la temniță de patru luni.

Ajutor, nu glumă. Manuel exregele Portugaliei, și-a oferit serviciile regelui englez George. În același timp Manuel s'a adresat și către foștii săi supuși, îndemnându-i să se grăbească în ajutorul aliaților ruși-francezi-englezi-belgieni.

Ciumă și holeră în India. Conform raportului oficial dat de serviciul sanitar din India britică, epidemia de ciumă și holeră se lățește tot mai mult în partea locului. În Bombay, Calcuta și în alte orașe s'au constatat săptămâna trecută 207 cazuri de ciumă, cu 182 cazuri mortale. În același timp pustiește și holera. Și cu toate acestea, guvernul englez aduce trupe din India în ajutorul Franței. Admirabil ajutor.

Un fapt caracteristic. Din orașul sârbesc Niș se comunică următorul fapt caracteristic: Zilele acestea un ofițer, în piața dela Niș, anunța în gură mare știrile cele mai nouă sârbești despre învingeri glorioase, obținute asupra dușmanului. În clipa aceea tocmai trecea un transport de răniți pe dinaintea oratorului; un soldat rănit, care auzise vorbele ofițerului, a strigat către mulțime: «*Minciuni!*» A-bea răsună vorba rănitului, și poporul din piața năvăli la ofițerul, care vorbea de «*învingerile glorioase*». — Până ce a sosit o patrula militară în ajutor, mulțimea furioasă a bătut de moarte pe nenorocitul ofițer. Patrula a dat apoi o salvă și a împușcat câțiva cetățeni.

Haz în vremuri serioase. O foaie umoristică din Germania scrie: «Biroul telegrafic ne anunță, că în lupta dela Metz președintele republicii franceze a căzut prizonier. Dl Poincaré, în lipsa unei săbii, și-a întins împăratului Wilhelm un brela de ploaie; dar suveranul cavaler nu i-a primit-o, ci i-a lăsat-o s'o poarte și mai departe, în considerare că președintele a promis sărbătorește că n'o va întrebuița împotriva imperiului german. Cartierul general ne autorisează să dec'arăm, că știrea aceasta a biroului telegrafic este prematură».

Pretendentul de tron refuzat. Principele de Orlean, Filip, care se găsește în Bruxela, s'a adresat ministrului de război al Franței, cerând să fie trimis sub steag, ca să-și facă datoria ca orice bun francez. Guvernul i-a răspuns, că legile actuale nu permit ca printul să fie primit în armata franceză; i se recomandă însă principelui Filip să se întoreze într'una din armatele aliaților Franței. — După aceasta printul s'a îndreptat cu rugarea sa către suveranii Belgiei și Angliei, — dar în amândouă locurile a fost respins.

Cuvântul de onoare.. Agența telegrafică franceză oficială a publicat, cu data de 25 August, următorul comunicat: «Din Petersburg aflăm, că mobilizarea rusă, începută în 25 Iulie, s'a terminat deplin în 24 August». Comunicatul acesta dovedește din nou, că înalții digitari militari ai Rusiei n'au spus adevărul, când pe cuvântul lor de onoare au declarat, în 27 și 29 Iulie, că Rusia n'a dat nici un ordin de mobilizare... Cei ce au mințit, sunt: ministrul de război al Rusiei și șeful statului maior rusesc.

Ad Nr. 9699.

Notificare oficială.

La seminarul nostru arhidiecezan teologic-pedagogic din cauze neprevăzute începerea instrucțiunii se amână până în 15/28 Septembrie.

Tot în aceeași zi se vor ținea și examenele de corigență și celelalte examene ce se țin la începutul anului școlar.

Aceasta se aduce la cunoștința celor interesați spre știre și orientare. Sibiu, 27 August 1914.

Consistorul arhidiecezan.

Aviz pentru anul viitor.

Anul școlar 1914/1915 se va începe la 1-a Septembrie v. 1914. Înscrierile se fac de Direcțiune în zilele de 1, 2 și 3 Septembrie v. 1914.

În clasa primă pot fi primiți numai acei elevi, cari au absolvat cu succes și pot produce atestat de trecere din clasa IV. gimnazială, reală sau civilă, dela o școală publică. La înscrierea tuturor se cere atestat școlar și atestat de botez.

Examenul supletorii și de emendare se vor ținea în 1, 2 și 3 Septembrie v. 1914. Cei ce vor întârzia atât dela acest examen, cât și dela înscriere, pot fi admiși numai dacă vor dovedi cu certificate cauza întârzierii. Examenul de privațiști se vor ținea în 6 Septembrie v. 1914. Aceștia au însă a se anunța în persoană la Direcțiune cel mult până în 1 Septembrie v. 1914.

Examenul scripturistic de corigență și de maturitate se va ținea în zilele de 9 și 10 Septembrie v. 1914 la 7 ore dim. Examenul oral de maturitate de emendare se va ținea în 13 Septembrie v. 1914 la 8 ore dimineața.

Diracțiunea școlii comerciale superioare gr-or. române din Brașov.

Cărți și reviste.

Cărți bisericești: 1. *Ne chiamă Cristos*, de preotul Toma Chiricută, 12 pag. ni. Bărlad, 1914.

2. *Spre fericiere*, de Grigore Criveanu, București, tipografia Flacăra, 1914.

3. *Cuvântări catehetice*, de Sachelarul I. C. Beldie. Craiova, 1914.

4. *Pildele Mântuitorului Isus Cristos* de Arhiepiscopul Antim Petrescu Botoșăneanu, Iași, 1914.

5. *Patericul*, retipărit după prima ediția a Mitropolitului Grigorie (1828), de către Arhiepiscopul Antim Petrescu-Botoșăneanu, București, 1914.

6. *Indeletnicire despre buna murire* (de Evghenie Vulgaris), retipărită după prima traducere (1845) a lui Veniamin, de către Arhiepiscopul Antim Petrescu-Botoșăneanu, București, 1914.

Nr. 449/1914.

Concurs.

Pentru întregirea parohiei de elsa III, Ceru Băcăinți se publică din oficiu nou concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele sunt cele fasonate în coala B. pentru congruă.

Cererile de concurs să se trimită la subsemnatul oficiu protopopesc, iar candidații să se prezinte în comună, cu restricția regulamentară, pentru a se face cunoșcuti poporului.

Geoagiu, 18/31 August 1914.

Oficiul protopopesc gr. or. al Geoagiului.

Ioan Popovici
protopop.

Nr. 345/1914.

(576) 3—3

Concurs repetit.

Pentru întregirea postului învățătoresc dela școala noastră confesională din Blășfalău de jos (Alsoba'ázsfalva), în protopresbiteratul Bistriței, se escrie din nou concurs cu termen de 20 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumente: a) Salar 600 cor. dela comuna bisericească, iar restul până la suma prescrișă de lege din ajutorul de stat inculuițat în princip, dar care se va asemna pe temeiul documentelor celui ales; b) Corul în natură în edificiul școlii; c) Relut de lemne 48 cor., din cari se va încălzi și sala de învățământ; d) pentru conferențe 12 cor., și pentru scripturistice 10 cor.

Învățătorul ales va fi îndatorat să instrueze și în cântările bisericești, să conducă cor cu elevii și cu adulții, să cânte cu ei în biserică în Dumineci și sărbători și să conducă școala de repetiție.

Cererile de concurs cu documentele de lipsă se vor înainta oficiului protopresbiteral în Besterceze—Bistrița, iar reflectanții sunt poțitiți a se prezenta înainte de alegere în parchie spre a face cunoștință poporului.

Bistrița, 10/23 August 1914.

Oficiul protopresbiteral ortodox român.

Gregoriu Pletosu
protopresb.

Nr. 652/1914.

(575) 3—3

Concurs.

Pentru ocuparea posturilor de învățători din comunele mai jos însemnate protopresbiteratul Branului, se publică concurs cu termen de 20 zile, dela prima publicare în „Telegraful Român“.

1. Peștera, salar 400 cor. din cassa bisericeii, restul s'a cerut întregire dela stat.

Cvartir și grădină în natură, eventual relut de cvartir.

2. Sirnea, salar 100 cor. din cassa bisericeii, restul dela stat, asigurat prin rescriptul ministerial Nr. 56.303.

Cvartir și grădină în natură, eventual relut dn cvartir. Învățătorii aleși, pe lângă celelalte datorințe oficiale sunt datori să propună și religiunea în școală, să fie cântăreți buni, să formeze și conducă cor cu elevii de școală și cu adulții în Dumineci și sărbători, când nu este ocupat cu corul să cânte regulat cântările din strană, să instrueze elevii școlii de repetiție fără altă remunerație.

Concurenții au a-și înainta cererile lor înzestrate confor legilor în vigoare subsemnatului oficiu în termen deschis, și au a se prezenta în comună a cânta în biserică și a face cunoștință cu poporul.

Zernești, în 4 August 1914.

Oficiul protopresbiteral gr.-or rom. al tractului Bran.

Ioan Hamsea
protopresb.

Nr. 202/1914.

(580) 3—3

Concurs.

Pentru întregirea postului de învățător-cantor la școala conf. gr.-or. română din Boroșneul-mic, (Treiscaune), se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt: 300 cor. dela comuna bis., 150 cor. dela Preaven. Consistor, 80 cor. venite cantonale, iar restul se va primi dela stat, precum a beneficiat și fostul învățător; cvrtir în natură, și 1/4 jug. grădină lângă școală.

Dacă din vina învățătorului ales s'ar detrage ajutorul de stat, comuna bisericească nu este obligată a îl suplini. Învățătorul ales va fi obligat a forma și conduce cor cu tinerimea adultă și cu copiii de școală și a conduce cântările liturgice cu corul elevilor sau cu al adulților. Va fi obligat mai departe a conduce școala de repetiție instruând pe elevii în pomărit, înfintând și conducând grădina de pomi, având a beneficia de 1/2 parte a veniturii ei.

Cei ce reflectează la acest post sunt îndatorati a se prezenta în vre-o Duminecă ori sărbătoare în persoană spre a-și arăta dexteritatea în cântările bisericești și în conducerea corului.

Cererile de concurs sunt a se înainta în termenul fixat oficiului protopresbiteral gr.-or. al Treiscauneilor în Bereck.

Din ședința comitetului parhial, ea scaun școlar ținută la 13/26 Iulie 1914.

Eremie Ticușan paroh., preș.
Gheorghiu Fazakas notar.

Nr. 708/1914.

Văzut: **Constantin Dimian**
protopop.

Nr. 681/1914.

(577) 3—3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de capelan cu drept de succesiune pe lângă parohul George Bucur din parchia de c. III-a Crihalma, se escrie concurs — în sensul ordinului consistorial Nr. 8634 B. 1914 — cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Venitele împreunate cu acest post sunt: jumătate din toate venitele parhiale sistematizate în ședința comitetului parhial dela 11 Iunie 1914 și aprobate de forurile competente afară de congruă. Apoi cor. 100 bani de cvartir până la zidirea unei case parhiale; 50 cor. anual pentru lemne de foc; drept de pășune pentru o vită în pădurea proprietarilor și congrua de capelan.

Vituriul capelan va trebui să aibă cunoștința muzicii instrumentale și să formeze cor bisericesc.

Rugățile de concurs, instruite conform legii, se vor înainta subscrisului oficiu în termenul des h's.

Cohalm, în 13 August 1914.

Oficiul protopresbiteral al Cohalmului.

Ioan Berean
protopop.

Croitorie modernă.

Subsemnatul măestru croitor, absolvent al academiei de croitorie din Budapesta și înzestrat cu cunoștințe temeinice, câștigate timp îndelungat în cele mai renumite ateliere din patrie și din România, cu începere din 1 Septembrie n. e. mi-am deschis

salonul de croitorie modernă

pentru vesminte bărbătești, pentru reverenzi etc.,

în strada Măcelarilor Nr. 30, parter, cătră stradă (lângă rezidența arhiepiscopescă și peste drum dela Catedrală) și execut cu toată acuratețta și cu prețurile cele mai moderate posibile tot felul de lucrări din această branșă.

Rog binevoitorul sprigin al inteligenței și al preoțimeii noastre din Sibiu și din provință.

Sibiu, 1 Septembrie n. 1914.

Cu toată stima: **Alexandru Fărcăș**
croitor.

(581) 2—4

ICOANE SFINTE

pictură de mână în oleu, pe pânză, în orișicare mărime, pe lângă prețurile cele mai moderate ofere:

Librăria Tipografiei arhidiecezane

Sibiu, strada Măcelarilor Nr. 45

- I.**
- Adormirea Maicei Domnului
 - Bunavestire
 - Nașterea Domnului Iisus Christos
 - Fuga la Egipt
 - Iisus în biserică de 12 ani
 - La nunta din Cana
 - Iisus pe mare
 - Învierea lui Lazar
 - Schimbarea la față
 - Răstignirea lui Iisus Christos
 - Punerea în mormânt
 - Învierea Domnului
 - Înălțarea — Floriile
 - Tăierea împrejur
 - Nașterea Maicei Domnului
 - Pogorârea Duhului sfânt
 - Nașterea sfântului Ioan Botezătoru
 - Grigorie, Vasilie și Ioan
 - Adormirea sfintei Ane
 - Aflarea capului sf. Ioan Botezăt.

- II.**
- Iisus pe Cruce
 - Înălțarea sfintei cruci
 - Ilie prorocul în carul de foc
 - Tăierea capului sfântului Ioan
 - P. Grigorie teologul
 - Sf. Vasilie

- III.**
- Botezul Domnului
 - Constantin și Elena
 - Sfântul Dumtru călare
 - Sfântul George
 - Maica Domnului
 - Petru și Pavel
 - Arhanghelii Mihail și Gavriil
 - P. Ioan Gură de aur
 - PP. Ioachim și Ana

- IV.**
- Arhanghelul Mihail
 - Gavriil
 - Apostol ori-care
 - Domnul Christos
 - Iisus în muntele Maslinilor
 - Sfântul Dumtru
 - Sfântul George
 - Ilie Prorocul
 - Ioan în pustie
 - Sfântul Nicolae
 - Simeon
 - Andrieu
 - Evangelistul Ioan
 - Luca
 - Marcu
 - Mateiu
 - Prorocul Zaharia
 - Apostolul Iacob
 - Filip

	Grupa I.					Grupa II.					Grupa III.					și Icoane din Grupa IV.					
	Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					
	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	
foarte fine Cor.	39-20	44-80	58-80	81-20	106-40	35—	40-60	51-80	70—	89-60	30-80	37-80	46-20	61-60	78-40	28—	34-60	42—	56—	70—	cor. foarte fine
fine	26-60	29-40	46-20	56—	72-50	23-10	27-30	40-60	49—	65-80	20-30	23-80	35—	43-40	60-20	18-20	21—	30-80	39-20	56—	fine.
simple	14—	16-10	18-20	26-50	36-40	12-60	14—	16-10	23-80	32-20	11-20	11-90	14—	21-70	29-40	9-80	10-50	11-90	9-60	26-60	simple.

Prețurile indicate în șema de sus sunt a se înțelege numai la icoane pictate pe pânză și fără cadre (rame). La dorință se pictează însă și pe lemn, tinichea și aluminiu.

Deasemenea și cu angajamentul pentru prapori din orișice fel de materii și de orișice culoare pe lângă condițiile cele mai favorabile